

de foreliggende Stridsspørgsmaal maa antages at være stærkt gjennebrøftede under den hele forudgaaende Finantslovforhandling, vil Afgjørelsesudvalget kunne tilendebringe sit Arbejde hurtigt. Forhandlingerne i det maa antages navnlig at ville dreie sig om Forligsmuligheder, om hvorvidt Enighed eller dog Majoritet ved gjensidig Eftergivenhed kan opnaas om et eller flere af Stridsspørgsmaalene og saaledes Antallet af de Uenighedspunkter, hvis Afgjørelse skal overlades til Tilfældet, kan formindskes. Derimod maa yderligere Drøftelse af Stridsspørgsmaalenes Realitet paa dette Stadium, vistnok i Reglen anses som overlødig og unyttig. Naar Forhandlingen er tilende, strides der til Afstemning over Stridspunkterne. Det vil da vise sig, om Forhandlingen har baaren Frugt, derved at Enighed eller dog Majoritet er opnaaet, i hvilket Tilfælde det bliver ufornødent at aabne den deciderende Stemmeseddel, eller ikke.

Afstemningen tænkes at foregaa paa den Maade, at kun de Indstillinger af Fællesudvalget (dets Flertal, dets Mindretal eller enkelte Medlemmer af det), der ere blevne vedtagne af det ene Thing, men forkastede af det andet Thing, komme i Betragtning; derimod er det en Selvfølge, at der ikke bliver Tale om de Indstillinger af Fællesudvalget, der ere enten vedtagne af begge Thing eller forkastede af begge Thing. Først bliver det at afgjøre, om en eller flere af de Indstillinger, hvorom Afgjørelse skal træffes, ifølge de ovenfor fremstillede Regler skulle udelukkes fra Afstemningen, noget, hvorom Regeringens Erklæring bør foreligge, mundtlig eller skriftlig, ved Forhandlingernes Begyndelse. Naar dette Punkt er bragt paa det Rene, strides der efter endt Forhandling til Afstemningerne og eventuelt til Aabning af den afgjørende Stemmeseddel. Naar det er bestemt, at denne først aabnes, dersom der ikke er Majoritet for det ene eller det andet Resultat — her er jo kun Spørgsmaal om to Alternativer — er Hensigten hermed at fremhæve, at Loddet kun skal benyttes som Nødhjælp. Om end denne Nødhjælp maatte under de nuværende Forhold maa benyttes temmelig meget, er det dog ikke derfor sagt, at Anstuelserne altid ville staa saa stærkt overfor hinanden som nu, og det tør ventes, navnlig hvis Finantslovbehandlingen som en Virkning af den her foreslaaede Forandring vilde tabe, det man har kaldet storpolitisk

Interesse, at man i Fremtiden sjældnere vil behøve at benytte den afgjøende Stemmeseddel. Paa dette sidste Stadium af Finantslovforslagets Behandling vil det ikke være rigtigt at komme ind paa helt nye Løsninger af Stridsspørgsmaalene, der ikke have været behandlede af Thingene, da der bl. a. herved kunde fremkomme det Udfald, at der blev vedtaget noget, som maatte intet af Thingene vilde stemme for, dersom det forelagdes dem til Afgjørelse; der kan derfor kun blive Spørgsmaal om et Valg mellem de af Thingene vedtagne Afgjørelser. Enhver Stemme maa lyde enten paa Folkethingets eller Landstingets Afgjørelse af den Fællesudvalgsindstilling, om hvilken der stemmes. For at sikke dette og for at forebygge enhver Misforstaaelse, kunde det være hensigtsmæssigt til enhver Afstemning at forsyne Udvalgets Medlemmer med tvende Stemmesedler, den ene mærket Folkethinget, den anden Landstinget, af hvilke da den ene skal afgives.

Da det selvfølgelig er af stor Vigtighed, at Finantslovbehandlingen ikke udhales ret længe ved den her foreslaaede Tilføjning til de bestaaende Forhandlingstrin, foreslaas det, at Afgjørelsesudvalget skal tilendebringe sine Forhandlinger og Afstemninger inden 2 Gange 24 Timer efter Medlemmernes Valg. Da alle Stridspunkternes Realitet maa anses for at være gjennebrøftet paa de tidligere Stadier, da det maa antages, at Medlemmerne af Afgjørelsesudvalget i Reglen som Medlemmer af Thingenes Finantsudvalg eller dog paa anden Maade ere inde i Spørgsmaalene, og da endelig, som ovenfor bemærket, nye Alternativer ikke skulle drøftes, men kun Valg træffes mellem de foreliggende, maa dette Tidrum være tilstrækkeligt, naar det benyttes paa rette Maade, hvad ved saa vigtig en Forretning bør fordres, og naar der, som ovenfor omtalt, træffes de fornødne Foranstaltninger for, at personlige Forhindringer for Medlemmerne ikke skulle medføre Opsættelser.

Da nærværende Forslag gaar ud paa at indføre noget Nyt og her i Landet hidtil Uprøvet, maa det forudsættes som muligt, at Erfaringen kunde vise Usikkerheden af Forandringer i enkelte Punkter deraf. Det turde derfor være nødvendigt at aabne Udgang til at gjøre disse Forandringer ved simpel Lov, saaledes at den vidtløftigere for Grundlovsforandringer bestemte Fremgangsmaade ikke behøver at iagttages.